Ludwig Lazarus Zamenhof,

La espero

En la mondon venis nova sento,
tra la mondo iras forta voko;
Per flugiloj de facila vento
nun de loko flugu ĝi al loko.

Ne al glavo sangon soifanta
ĝi la homan tiras familion;
Al la mond' eterne militanta
ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l' espero
kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero
per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj
inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj,
per la sankta amo disbatitaj.

Sur neŭtrala lingva fundamento,
komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento
unu grandan rondon familian.

. . .

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Надежда

tradukita de Коган

Новым чувством мир обогатился,
Зов могучий уж везде гремит.
Вихрем легким пусть же прокатится
Этот зов - и землю оживит.

Не мечом кровавым потрясая
За собой влечет он род людской.
Мир от распри вековой спасая
Он сулит гармонию, покой.

Под надежды знаменем священным
Собралися мирные борцы.
Подвиг свой упехом несравненным
Увенчают счастия творцы.

Стены вековой вражды воздвигнув
Захлебнуться мир готов в крови.
Но преграды рухнут, распри сгинут
Под могучим натиском любви.

Овладевши речью всем понятной
Люди руки дружески сплетут.
В круг один семейный, необъятный
Все народы радостно войдут.

. . .

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Nadzieja

tradukita de Leopold Blumental

Nowych uczuć trysnęłaś krynico,
Idzie światem potężne wołanie;
Niech je wiatry za skrzydła pochwycą,
Niech rozniosą po życiowym łanie!

Głos się rozszedł, wzywa ludzkie rzesze
Nie do mieczy, nie do krwawej burzy,
On nadzieję świętą w sercach krzesze,
Ludziom - wrogom wieczny pokój wróży.

Pod sztandarem tej świętej nadziei
Pokojowi się kupią szermierze...
Szybko rośnie moc drogiej idei,
Dzięki pracy i niezłomnej wierze.

Trwałe mury dzieliły narody,
Między nimi stały lat tysiące.
Ale padną oporne przegrody,
Gdy uderzą w nie serca gorące.

Na osnowie jednej wspólnej mowy
Ludy myślą napełnią się Bożą,
W zrozumieniu i w zgodzie świat nowy,
Jedną wielką rodzinę utworzą.

. . .

Nia diligenta kolegaro
en laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l' homaro
por eterna ben' efektiviĝos.

Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas Ludwig Lazarus Zamenhof *(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, ∗1859-12-15 – †1917-04-14).*

Arg-377-742 (2006-12-28 23:25:19)

Мирный путь усердно продолжая
Подвиг свой, друзья, мы завершим -
Дивную мечту земного рая
Для семьи людской осуществим.

Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de Ludwig Lazarus Zamenhof *(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, ∗1859-12-15 – †1917-04-14) en la Rusan de Коган.*

Arg-377-892 (2008-04-01 17:01:27)

Prenita el la retejo http://miresperanto.narod.ru/tradukoj/zamenhof.htm.

Więc szermierze wytrwają w jedności,
Wielkim trudem się swoim nie zmęczą,
Póki piękne marzenie ludzkości
Nie zabłyśnie nam wieczystą tęczą.

Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de Ludwig Lazarus Zamenhof *(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, ∗1859-12-15 – †1917-04-14) en la Polan de* Leopold Blumental *(Leo Belmont, ∗1865-03-08 – †1941-10-19).*

Arg-377-744 (2007-01-05 09:02:27)

Tiun ĉi tradukon de la origina Esperant-lingva poemo "La Espero" mi (Manfred Retzlaff) trovis en la interreta enciklopedio "Vikipedio", en http://pl.wikipedia.org/wiki/La_Espero.